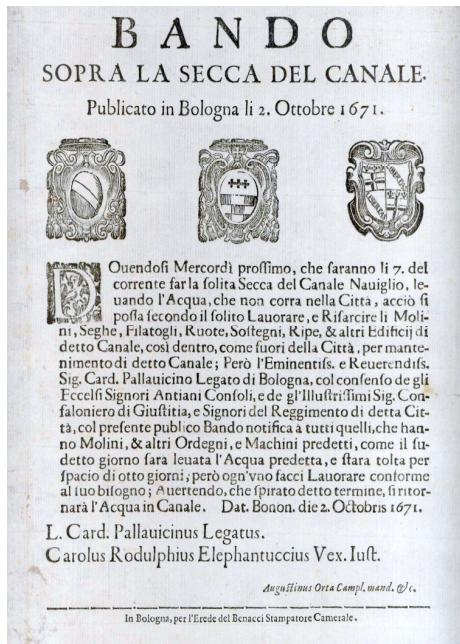

al Pânt dla Biânnnda

nómmere 111

Dal panirân ed Cúccoli
Un fôi antîg e prezidus

L é un fôi sutîl sutîl, d una chèrta fâta a man una móccia d ân fâ, magâra int la Cartarî di Bardi, lé al Batfèr (almânc accé am piès ed pinsèr...). Una chèrta ch'l'é un gudiôl a tuchèrla, našèrla. Àl parôl e i stêmm i én stampè con un inciôster ch'l à résistò benéssum ai sécol.

Ste fôi antîg a l ô catè int al catâlog dla Librarî Anticuèria SEAB, un santuèri ed chèrta ch'l à i sù lochèl in via Gombruti al nômmere 9/a. La titolèr ed ste paradîs l'é la Guia Forni, la fiôla d Arnaldo Forni, l editâur che con la técника däl còpi anastâtic 1 à regalè a tott i bâsta ch'séppa cunpâgna mé la pusibilitè d avair in cà di lîber prezîus *in copia fedele all'originale*.

A mé am piès ed pensèr che sta stradlénna, ch'la và da Portanôva a Barberî, in dóvv ai é anc la Sinagòga di žudî, la séppa drî a dvintèr "la strè di lîber antîg", parché sänper lé, al nômmere 3/a, ai é anc la librarî anticuèria dla Nella Parolini, una sgnâura ch'la pôrta un cugnómm che par dimónndi bulgnîs l à un significhèt particolèr. V arcurdèv quand al prinzéppi dla scôla as andèva lé sâttal "Palâz dal Tòr" (*), int la scantunèstra Ûgo Bâsi e Testoni, a prenotèr o ritirèr i lîber? Ai éra un fisumêri ch'al parèva d èser al Litorièl... A turnèven a cà con una spôrta ed lîber ch'i srénn

stè nûster cunpâgna par socuânt ân: "Aurea Roma" (Danielli-Saccommanno-Tantucci) o al vocabolèri ed latén *Campanini-Carboni* o magara i trî librón dla leteratûra itaglièna dal profesâur Pazâja. E i "Bignamén" in dóvv vlaggna méttri? Chi libartén ch'i êren di riasont ed totti àl matêri, *un agile compendio dello scibile umano* che tott quant avän avó pr àl man? A cunprèven incôsa lé da Parolini o magâra da Nâni, sâttal pôrdg dla Môrt, in dóvv ai éra Carmine, al chèp cumâss, che mé a 1 ô incontrè brîsa trûp ân fâ, bèle pensionè e vèc' cme al cócc, mo sänper prânt a dèr un cunséi par dlîzer al lîber giósst.

Quant ed chi arcôrd... mo adès a tâuren al nôster fuitén sutîl, in dóvv ai é scrétt acsé che "Dovendosi mercoledì prossimo, che saranno li 7 del corrente (utâbber dal 1671) far la solita secca del Canale Naviglio (al Navelli), levando l'acqua, che non corre nella Città, acciò si possa secondo il solito Lavorare, e Risarcire li Molini, Seghe, Filatigli, Ruote, Sostegni, Ripe & altri Edifici di detto Canale, così dentro, come fuori della Città, per mantenimento di detto Canale; però l'Eminentiss. e Revendiss. Signor Card. Pallavicino Legato di Bologna, col consenso degli Eccelsi Signori Anziani Consoli, e degli Illusterrissimi Confaloniero di Giustitia, e Signori del Reggimento di detta Città, col presente pubblico Bando notifica a tutti quelli, che hanno Molini, & altri Ordegni, e Machini predetti, come il suddetto giorno sarà levata l'acqua predetta, e sarà tolta per spazio di otto giorni, però ognuno facci Lavorare conforme al suo bisogno; avvertendo che spirato detto termine, si ritornarà l'acqua nel canale."

Praticamänt l é un avîs ch'al dîs acsé che dai 7 ai 15 d utâbber dal 1671 i arénn méss in sacca al canèl ed Raggne àl sâu derivaziân (Cavadézz, Mulénni, Navelli) par dèr môd a tott quî ch'i adrûvèven la sô âcua ed fèr i lavurîr ed manutenziân nezesèri.

Al bél l é che mé ai ô incurnisè in cà anc un èter band ch'al dîs praticamänt al stass quèl, sâul ch'al pôrta la dëta di 27 d utâbber dal 1972, ch'al srêv pò co-

me dîr... 301 ân dâpp!

Un'ûltma curiosità: cum ai ô détt, ste band al fô stanpe dal 1671, la blazza ed quénng' ân prémma ch'al fôss inaugurè al Pânt Nôv, cgnusó in sèguit con al nômm ed Pânt dla Biânnnda che, se Dío vôl, al n é brîsa andè a finîr int al panirân ed Cúccoli. Cómme dal rès an i é brîsa andè a finîr gnanc al mî fuitén antîg, par mèrit dla Guia e ed tott chi brèv anticuèri cme lí e cme la Nella... Un cunséi: andèi a catèri, stâl dâu sgnâuri, anc sâul par nasèr al prufómm ed bôna cultûra ch'as respîra lé in via Gombruti, la strè di lîber antîg.

F. C.

(*) Quall che adès l é ciamè *Palazzo del Toro* (dal nômm dla Sozietè d Asicuraziân ch'l'é la proprietèria e ch'tâ al sô stêmma rapresentè da un tòr ed brânnz murè int l'infazè) l éra una vòlta l Hotel Brun, l albêrg in dóvv al s farmèva al râ quand l arrivèva in visita a Bulagagna. Mo prémma ancâura l éra al palâz dla famajja Ghisilieri, un cheplavâur tirè só dal 1491, ch'al fô pò bunbardè dai reoplân aleè int l'ûltma guèra. Guardând (qué sâttal) àl fotografi di dânn subé as vadd ch'al srêv stè pusébbil fêrel turnèr cum l éra prémma, prezîs a quall ch'i fenn pr al Palâz dla Mercanzî, mo pò la gran fûria ed tirèr sô un quèl nôv, con una spaïsa piô mudèsta rispèt a qualla ch'ai srêv vlô par restaurerèl, i fenn dezider ed tirèr sô cal quèl urânn ch'a vdân adès, con bôna pès ed quî che con giôssta rašân i arénn vlô vadde turnèr al *primitivo splendore* al bél palazân rinasimentèl.

Al Sià a Bulaggna

Ai ónng' d Agàsst dal 1873, ai arivé a Bulaggna al Sià ed Pêrsia *Nasser-Ed-Din*, che int al sô Pajaiś l'èra ciamè *Re dei Re* o anc *Figlio del Sole*. L'avèva un gran sèguit ed servitûr, curtigiàn, sàtt-panza e al prenoté utantatral stanzi (sé, 83!) al *Hotel Brun* in Úgo Bâsi.

Par fèr divartîr ste gran parsunâg', äli autoritè zitadénni i al cundusénn a un spetâcuel dal nòster Teâter Comunèl dóvv, in chi dé, as esibèva la Cumpagnì franzaiśa dal *Circo Guillaume*. Tótt i spetadûr ed cla sîra, invêzi ed guardèr al spetâcuel in vatta al pelcsénic, i puntèven al canucèl vêrs al pèlc däli autoritè par guardèr al Sià che, ògni tant, al sbatèva äl man digànd *molto pello, pellissimo!* Però, al quèl ch'al tiré de piò la curiușità di bulgnîs in cla serèta dal Comunèl, an fó brîsa al Sià, mo dû sugèt ch'i stèven atais a ló. I êren cinuclétt, con una barbatta a póna, tótt intabarè e i curtigiàn dal *Re dei Re* i i tgnèven sänper i úc' adòs an pirdandi mài ed vëssa. Acsé la fantaśi di bulgnîs la taché a córrer e ai saltè fòra la vušè che, chi dû là, i fôssen di nòbil cundanè al tâi dla mazòca e che al rà al i tuléss sîg par mòd ch'i n tajéssen brîsa la lâza. Al mistéri ed chi dû con la bérba al se spargujé in zitè e, còmm suzèd sänper in sti chès, tóttta la zänt i gevèn la sô.

Pròpi in chi dé, l inzgnîr Mâmo l avèva inaugurè al stabilimänt termèl *Bagni Nuovi del Reno* dóvv, con tótti äl cumditè ed chi ténp, as fèva i bâgn rinfrescant e la cûra däli ácuv. Al Sià con i sù persian i vôlsen andèrianca lâur. E lé as presenté un mèz incâli. I dû persianen con la barbatta a póna, pr i sarvézzi termèl i dmandénn d'avair däli inserviänti fàmmen. Al diretâur, dnanz a sta dmanda, l'èra un pô int l inbarâz pinsànd a chisà côsa. Mo pòst che i i avèven détt d'acuntintè i ospit furastîr, al mandè int äl stanzi da bâgn ed chi dû äl dâu camâriri piò bëli ch'l avèva. Al fê anc un'arcmandaziān:

- *Ragazöli, stè bän in uraccia; se par cunbinaziān chi dû spomèti coi barbén i pruvéssen ed slunghèruv una man indòs, tachè a fèr di gran rói che mé arîv int un spéll, a m arcmand!*

E invêzi al fó pròpi d'ed lé che al mistéri al véns s-ciarié. Cäl dâu cama-

rîri, dâpp fât al sô dvair, äl turnénn fòra e äl cunteánn tótti divarté la veritè: arrivè ch'äl fónn int la stanzia, chi dû i tachénn a smanvères par fèr al bâgn, i s cavénn la bérba ch'l'era fènta e impatachè con dla côla, i s tirénn žà i pâgn e... ai salté fòra dâu ragâzi d una blazza fòra ed mišûra.

Äli êren gnínt èter che dâu däl tanti mujér dal *Re dei Re*. Cal brèv òmen, vgnand in Euròpa e savànd che nuèter, ed spausi, a psän avairen sâul ónna (almânc ufizialmänt), par pòra ed purtèr ufaisa al nòstri usânz l avèva urdnè che äl sâu dâu mujér äl s mascaréssen da mästi. Naturalmänt, int l'intimitè dl *Hotel Brun* e in chès ed bisâgggn, al i arêv pò pinsè ló a cavèri la bérba! Èter ténp, eh? Quand parfén un *Re dei Re* al zarchèva ed purtèr rispèt ali usânz ed chi èter...

Šbraghîréñ

Babilògna

Int un traflilatt ai o lèt una nutézzia ch'la m à fât vgnîr un gran scamlézz žà pr al filân dla véetta: stra zinguant'an, al s-santasî dal zänt dl'umanità i sran tótt amucè dänter a däl zitè ch'äl dvintaràn sänper piò grandi e äl s ciamaràn *Megalopoli*. Cum s farà a dîr *Megalopoli* in dialàtt? Megalopol? Mah, ai arà da pinsèr quelcdón èter. Intimimôd chi s n intânnnd l um dîs che al significhèt l é quall ed "zitè granda cme dîs, zänt zitè méssi insâmm".

E la fazannda la n é mégga tóttta qué. Parché, pr esänpi, una zitè con dîs-vént miglion ed zitadén, am é d'avîs ch'la n séppa mégga piò un sít nurmèl, mo una zitè con i usvái pighè e bôna sâul par Brësa. Sé, insamma, una zitè mòrta. Vâ bän che ai pôl èser däl zitè bëli o bròtti, qualli ch'äl s piësen e qualli ghignâusi. Mo ognónna, con la sô catedrèl, la sô cmórâna, coi teâter e i bî palâz, l'à la sô fišunumî, prezîs a una dòna ch'l'è mòra o biânnada, filucârâna o sprucajén. E äl zitè äl én anc al sémmbo, madurè in zintunèra e mièra d ân, d un mudèl ed ziviltè: ai é qualli dòvv t arcgnóss la ziviltè di etróssc, di grêc o rumàn, o sinchenâ t ai vadd l'etè ed mèz, al rinasimänt, i árab e cumpagni brésscla. Ai srà pûr al sô mutîv se, as fâ par dîr, äl zitè di aztèc äli êren fâti difarânti ed qualli di cinîs. Tótti, però, äli avèven o äli an al sô stîl e la sô ânma.

Guardè invêzi la môda ch'la vén inânnz al dé d incû: ai nâs di enòrum

mucion ed zimänt ch'i n finéssen mài e ch'i én sänper de piò tótt prezis: Sangâi cumpâgna Cicâgo, Río de Gianèiro caghè e spudè a Bonbèi... e vî ed ste pâs. Mé, pr esänpi, a sán stè a Nôva Dêli e a Catmandú trai vôlt. Bän, l'ultma vôlta cäl zitè äl n êren piò lâur, mo i êren drî a dvintèr däl zitè americhèni, coi gratazîl e äl strè pénni murè ed mâchin. E i abitânt? Bianc, nîgher e žâl armistiè, mo tótt separè, ognón ch'al bacâja la sô längua e un inglais al'arbóffa, int un žibaldân sänper piò grand. L'onnica ucaziān ed stèr insâmm e zarchèr ed capîres ón con cl èter, l'é quand ón al cànpra e cl èter al vannnd. Pò, finé al mumintén dl afèri, vía: ognón pr i sù furmintón.

Écco, am pèr ch'a siâmen drî a vâdder un tîp ed zitè ch'avän sâul sintó int äl fôl. Fôrsi prèst as prà andèr a višitè la nôva Babilògna. E almânc la fóss sâul ónna, mo t al sarè! Ói, al mânnd al vâ accé e ai é chès ch'an s pôsa brîsa méttri gnanc una pèza. Fôrsi as prêv pruvèr ed fèr dvintèr un pôc piò umèna una zitè ch'la crass dé par dé, ch'la dvintarà granda come tótt al mânnd, pòst che ste mânnd l à da èser globalizè. Mo che ziviltè ai prà pò saltèr fòra da una situaziān ed sta pòsta? La ziviltè ed Babilògna? E... i srèla ancâura una ziviltè?

Ia Taraghéggna (Gigén Lîvra)

Quî ch'i én stè a Bulaggna I student ch'i vlèven sguazèr

In ón ed chi bî dâpp-meždè dialetèl ch'i s fan ala *Famâjja Bulgnaiśa*, un gudiôl pr äli urâcc' e pr al spîrit, Fausto Carpàn, ch'ai piës ed sburdler in còpia con cal bél gène ed Sisén, a un zèrt mumänt, stra un mutîv e cl èter, l à tachè a intunèr al prinzéppi dal *Gaudemus igitur*, la famâusa canzunatta che, a travêrs i sêcol, l'à costitué l'esaltaziān dla véetta sänza pensîr e pénni ed sguazén di žûven studént däli Universitè d un bél pež ed mânnd.

Ste nómmer ed Carpàn al m à dè la dréttta par dedichèr stavôlta al racânt ed "quî ch'i én stè a Bulaggna" brîsa a un sâul parsunâg', mo a cal sclémm ed žûven ch'i én vgnó a studièr da foravî int la nôstra Universitè. Sta tra

diziān ch'là sänper fät unåur ala zitè, la vén da dimónndi luntàn, se a pinsän che da quand i prémm žûven i arivénn a Bulaggna par tachèr a studièr insämm, pagànd ed sô bisâca i profesûr, ai é pasè la blazza ed pió ed nôv sécol.

Quî ch'i vgnèven dal'istassa naziān i s ardušèven int un ruglått ciamè "al culèg". Int al palâz dl Archiginèsi, ch'al fô la cà dl'Université fén al 1803, as pôl vâdder äli insäggñ ed quèsi sî mélla studént ch'i fèven pèrt ed chi culèg'. Fén dal prinzéppi Bulaggna l'avé i miûr dutûr, cunpâgna Irnéri, Rulandén, Odofrêdo, ch'i insgnèven la lazz, e pr ascultèr äl såu leziān la žänt i arrivèven da ògni banda. Al stûdi dla lazz al s azunté pò quall dla filosôff, dl'astronomî, dla midgérina, dl'aritmética e d ètri matêri.

A arciamèr tant studént a Bulaggna la n é brîsa fôrsi stè såul la buntè dl insgnamänt, mo anc al fât che int la nôstra zitè i canpèven cme di pundghén int la faréina, i magnèven es i bvèven bän con pôca spaiša, e al tänp giósst i psèven fèr un pô ed tuglièna e truvèr dla bôna cunpagnî.

E dância, a bôna rašân, stra l šguazén ed chi studént e al *Gaudemus igitur* an i psêva che èser stè un ligâm piotost strécc. Defâti la sô uréggin l'é da atribuîr a una canzunatta scrétta, in unåur ed San Martén, da Antonio Urceo, ciamè Codro, un profesâur ed grêc dl'Université stra l 1482 e al 1500. Mo al pèr che pò, con una žonta dal studânt Domenico Strada, la canzunatta la ciapé una fâurma vsérina magâra a qualla dal dé d incû.

Äl versiânn dal *Gaudemus igitur* äli én pò stè dimónndi e såul dal 1888, in ucasian dla festa pr i ôt sêcol dla nôstra Université, ai fô adutè qualla definitiva e ufizièl, ch'i la pôlen cantèr anc i studént mudêren. E s'i én bulgnîs, invêzi che in latén, magâra acsé: *Šguazän dância ragazû/ fén che žûven a sän / dâpp la bêla žoventó / dla vciâja ai é i malân / e pò la s aspèta la tèra....etecêtera, etecêtera....*

Silvano Rocca

Bèppe e l'Andrécca

- Fenalmänt t i arivé! Stanòt ai é vgnó dla žänt in cà, e i m an purtè vî tótti äl medgén... Bisâggna andèr dal

dutåur par fèr däli ètri rizèt...

Bèppe al và dânter col sô pâs stóff, l à l ans e al pògia la spurténnia ed plâstica in vatta ala tèvla, pò al s lâsa andèr in vatta a una scrâna.

- *Mo Andrécca! T al sè pûr che äl tåu medgén a li tén mé, e tótt i dé a t pôrt qualli t è da tôr! Vâddet, äli én qué, quassta l'é qualla t è da tôr ala matérina, dâi, tû mó l'âcua...*

L'Andrécca al le guèrda con un guèrd smaré:

- *Mo ali èt tótti? Fâm mó vâdder... Epûr stanòt ai é vgnó dânter una dôna, e l'à avèrt tótt i casétt... Bisâggna ciamèr un frâb par canbièr la ciavadûra...*

E Bèppe, cme tótt i dé, al prôva, con santa pazénzia, ed cunvénzerla, digandi che con la pôrta blindè l é impusébbil che un quelcdón al pôsa andèr dânter, parché la cèv i l'an såul lâur dû e un'anvâuda, e äl šbâr däl fnêster äli én bän asrè. Pò ai fa vâdder tótti äl scatlénni däl medgén, e al i spiêga al môd e l urèri ch'äli én da tôr.

L'êra stè una bêla ragâza l'Andrécca. Quand, sóbbit dâpp ala guèra, la lasé al sô pajaïs dal Vênet con la sô misêria, par spušèr cal bèl žauven bulgnaiß, la cardé d avair truvè la furtónna e la felizitè. E invêzi i fônn di ân dûr, gnanc tant par la plómma, che a qualla l'êra aviè, mo pr i dsgósst che al maré ai fèva pasèr. St mänter che lî, a cà con la fangérina, la s inzgnèva a fèr quadrèr i mègher cónt dla famajja, ló, sänper in ghíngheri e alchè, al bažighèva baladûr e ipòdrom, acumpagnè da däl dòn sänper difarânti. In cal perîod la subé al prémm ricôver in cà ed cûra par malatî narvâusi. La tgné bòta par socuânt ân, parché, nonostânt incôsa, l'êra sänper inamurè in sô maré. Fén che un dé, cunsìe da di amîg, al le dnunzié pr *abbandono del tetto coniugale*, rifiutând pò ed turnèrel a tôr in cà quand ló al turné con la sòlita senegè dal pentimänt e dl amâur patêren.

Da par lî, con la Lîsa, la fô ancâura pió dûra. La lavurèva pr una famajja d urtlàn, da ôvra e da sêrva: al'èlba la tachèva in cà, la claziân, äl pulizî, la bughè, pò dâpp l'andèva int i camp a cójjer la vardûra, in žnòc' par tèra. Ala sîra, quand cäli ètri ôver äli andèven a cà, lî l'avêva ancâura da lavèr la vardûra, con äl brâza a mói int l'âcua žlè. In tanta fadîga l'avêva såul dû spirâi ed lûs: la ragazôla ch'la la stèva

da stèr a cà, e al guèrd pén ed comprensiânn ed Žvanén, ón di fiû ed cla famajja. Prèst al sô côr al s lasé andèr e l amâur (la trassca!) al fô cèr a tótt, e la padräina la la mandé vî (cum s parmitévla lî, una dôna spusè, par de pió una sêrva, d aducèr sô fiôl!). Žvanén al n avé brîsa al curâg' ed lasèr la famajja patriarchèl e al sô lavurîr, mo al tôls in afétt par lî e la Lîsa un apartamintén e una budghénnia da frûta e vardûra, e l'Andrécca la s fé bän vlair e aprezèr int la nôva ativitè.

In st mänter la Lîsa, che ormâi l'avêva darsèt ân e l'êra inamurè, la dscruvé, int l istass mumänt, d èser inzénta e amalè d una brótta malafî. La s maridé, e l'Andrécca la tulé in cà al žànnder e al fangén ch'l arrivé sóbbit dâpp. I fônn dîs ân terébbil, pasè stra ricôver in šbdèl e perîod ed ripraîsa, quand la Lîsa l'arfiurîva, alternè a di mîs ch'la stèva maléssum. I avêven lasè la butaiga, e l'Andrécca la tgnéva såul drî ala fiôla e al anvudén, st mänter che Žvanén al fé tótt al pusébbil, pió che un pèder, par paghèr tótti al cûr, sperând int un mirâcuel ch'an i fô brîsa. A ventsèt ân la Lîsa la muré, e sô maré al lasé la cà, purtândes drî al fangén. L'Andrécca la fô diströtta da cla perdîta dâppia. Žvanén, ch'l avêva ormâi zinguant'ân, al lasé fenalmänt la cà ed sô mèder e al spusé l'Andrécca, ormâi lébbra, parché al maré l avêva dmandè al divòrzi par spušèr l'ûltma cuncuéssta.

Mo par l'Andrécca la n êra gnanc finé: anc l anvåud, a vént ân, al s amalé dal mèl ed sô mèder, in trî ân al s n andéanca ló, e par lî ai taché sänper pió fess i mumént d inabiamänt mentèl e äl fisaziän. L'arivé parfén a dîr che Žvanén ai purtèva vî la ròba dal armèri par purtèrla in cà dai sù. I ûltum ân ed Žvanén i fônn avelenè da cäl manî, e dala pòra che dâpp ed ló inción fôss in grèd ed fèri frânt.

E invêzi al se šbaglièva: dâpp a zéncv ân ed veduvanza, dâpp èser stè la disperaziän ed divêrs anvûd, dâpp avair canbièr dâu vôtł cà e zitè, adèsâ un ànzel al và tótti äl matén in cà dal'Andrécca. L é vèc' e stóff Bèppe, la véttâ l'é stè dûra anc par ló, mo l à un côr inamurè e una misiän da purtèr a cô, dedichèr ògni åura dal sô tänp

a qualla ch'l'à dè un scòp ala sô vétta: l'Andrécca.

la Noccia d Bastel

"Quî ch'i én stè a Bulaggna" Silvano Rocca

Pûc dé fà, ai 29 ed febrèr, ai ò catè int la pòsta eletrònica la *maila* con al pèz che Silvano, puntualéssum come sänper, al m à mandè pr al giurnalén. Al sô scrétt, ch'a psí lèzer int ël pâgin 2 e 3, al dscârr dal "*Gaudemus igitur*", la canta di universitèri ed tòtt al mânnd ch'l'é nèda pròpi qué, a Bulaggna.

Ste sô scrétt al srà l ûltum, parché Silvano al s n é andè - cum as dîs - "in póna ed pî", sänza dsturbèr inción, una matérina ed mèrz. Stra i amîg dla "Bâla dal Bulgnais" e, pió in generèl, stra tòtt quî ch'i an a côr al nòster dialàtt, a sän tòtt d acôrd che Silvano l é stè ón di pió gran poëta di nûster ténp: quand al mandèva dla sô ròba ai cuncûrs ed totta la pruvéncia, l éra quèsi zêrt che al prémm prèmi al srêv stè al sô. Silvano l avèva una väinna uriginèl e genuérina, cum al dîs Gigén Lîvra "*una vena di stampo romagnolo*", ch'l é, cardim a mé, un aprezamänt ed gran valâur, parché i poëta rumagnù i an una mèrcia in pió.

Dåpp ch'a l avän salutè in Zartâuša, ai 10 ed mèrz, am s é žlè al sangv int al lèzèr al finèl dal sô ûltum "*Quî ch'i én stè a Bulaggna*":

"Sguazän dânsca ragazù / fén che žüven a sän / dåpp la bëla žoventó / dla vciâja ai é i malân / e pò la s aspetâ la tèra..."

Stà in pës, Silvanén, e che la tèra la t séppa alzîra.

Fausto e i amîg dal dialàtt

Carlo Degli Esposti

In st mänter ch'ai êren lé a salutè Silvano, ai é arivè Franco Girotti "al pustén". Franco l é ón ed chi pundghén da bibliotêca ch'i n san önna pió dal dièvel.

- *It vgnó par Silvano?* - a i ò dmandè.

- *Mé a sän vgnó par zarchèr la tåmmba ed Carlo Degli Esposti...*

- *Mo chi: Carlo, I espêrt ed stòria bulgnaisa? La guida artésstica? Insâmma: al "nòster" Carlo?*

- *Pròpi ló! Una ciòpa ed stmèn indrifai ò lèt al sô murtoiri int al Carlén e alâura a sän vgnó a zarchèr la sô tåmmba...*

L è stè acsé ch'ai ò inparè che Carlo Degli Esposti l é mòrt, e con ló as n é andè ón di pió prufonnd studiùs dla stòria dla nòstra zitè. Carlo l éra ón ed quî che mé a bvèva ël sâu paròl, cèri e sänza tanti vultè, e pò in pió l adrûvèva al dialàtt, un bël bulgnais "ptrugnà". In cunbinaziân con Mario Fanti, mo anc scrivànd "in pròpi", al s à lasè di lìber preziùs. L éra anc un letâur dal nòster giurnalén e al sô aprezamänt l éra par mé una mdâja al valâur. Grâzie, Carlo, pr avairum fât cgnósser de pió e méi la nòstra Bulaggna.

Lorenzo Grazia

L éra al presidânt dla cumpagni "Al nòstar dialàtt" ed Castnès, e in tötti ël cumèdi - scrétti sänper da Marcello Gamberini - al s risarvèva una përt, magâra cinulérra, totta par sé. L éra un bël sgnâuri, distént e ed bôni manîr, e con ló a m sän sänper truvè d acôrd só incôsa. Stra la sô cumpagni e la nòstra ai é un'intaiâ parfèta, ch'a s trasfâurma in colaboraziân: lâur i véinen d estèd int l'*Arena del Navile* e nueter andän d invêren int al sô teâter a Castnès. St ân, anc se Luränz l é parté pr al gran viâz, ai 28 ed zogggn, i atûr dal "Nòstar dialàtt" i sran in sêna con la cumédia "Al pôver zio Cušmén", parché la lazz dal teâter l'é sänper qualla: mài farmères! Avanti pûr, ragâz, con un salût afetuâus a tòtt quant, mo in particolèr ala bravéssima Amélia, la mujér ed Luränz e prémma artéssta dla cumpagni.

Un arcôrd ed Lucio

Ragâz, pió che un giurnalén, quall ed st maiù l um pèr un boletén ed guèra: quant ed chi mûrt! Ed Lucio Dâla i an détt e scrétt incôsa. Mé ai ò sâul un arcôrd luntan: premavaira dal 1967, al Dûše i fenn un dåpp-meždé par Padre Marella. Ai éra "al Grópp" (Gianni Cavriani, Bruno Baratozzi, Nando Gurioli, Mauro Mattioli) ch'i canténn la "Madunérra". Pò ai éra Quínto Ferèri, la Debora Kooperman, Guccini e ló, Lucio, ch'l éra bèle famâus. Al fô lè ch'al canté par la prémma wôlta in pòblic "4.3.43" (Ge-

sù Bambino) e al fô acsé cuntänt dal riultèt che, sänza che inción ai dmandess un "bîs", al la canté dâu vòlt. Adès al la canta dnanz a ló, lasó...

La sianza di nûster vîc'

Isôp (*Hyssopus officinale*) - issopo o isopo, suffrutice sempre verde de' nostri monti, pianta conosciuta fino dai tempi biblici e fin d'allora ritenuta medicinale. Reputata tossica e stimolante, usata contro la tosse e il catarro e per l'aroma delle sue foglie come condimento delle vivande.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biânda

Nòmmer 111 dal 2012

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fausto Carpan

Dséggan uriginèl:

Lupàmmbol (Wolfgang)

Umberto Sgarzi

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: Bertén Sèra

Strulgân eletrònic: Amos Lèli

Abunamént par pòsta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto.carpani@alice.it

Tott i scrétt in dóvv an i é brîsha indichè
l autâur i én ed Fausto Carpani.

Al dizionèri ed riferimänt par cäl paròl
ch'âli én difézzil da capîr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sít bulgnis i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.clubdiapason.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

www.marcopoli.it

**I programmi di
- Carpani e i sù amíg -**

MARZO

Domenica 25, ore 17..... Sala Centofiori (via Gorky 16, Corticella): "È primavera... ", concerto con Fausto Carpani e la Banda Puccini diretta da Marco Benatti. Ingresso: adulti 5 euro; bambini fino a 12 anni gratis

Giovedì 29, ore 16,30..... Alla Famajja Bulgnaïsa (via Barberia 11): pomeriggio con i poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani. Ingresso libero.

Sabato 31, ore 21..... Teatro di Monteveglio: "Quando i portici erano di legno" fatti, personaggi, luoghi del medioevo bolognese raccontati e cantati da Fausto Carpani con Antonio Stragapede e con le immagini create da Giorgio Serra.

APRILE

Giovedì 19, ore 21..... Sala ARCI Paradiso (via Bellaria San Lazzaro): Carpani e i sù amíg e il coro "I bruschi" in una serata pro Istituto Ramazzini.

Giovedì 26, ore 16,30..... Alla Famajja Bulgnaïsa (via Barberia 11): pomeriggio con i poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani. Ingresso libero.

MAGGIO

Mercoledì 16, ore 16..... Circolo Dozza (via San Felice 11): pomeriggio con i poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani. Ingresso libero.

Giovedì 31, ore 16,30..... Alla Famajja Bulgnaïsa (via Barberia 11): pomeriggio con i poeti dialettali, con la partecipazione di Fausto Carpani e Sisén. Presenta Mirella Musiani. Ingresso libero.

**Stiamo lavorando per offrirvi
"Andè bän int al canèl 2012"!**

**Dal 24 giugno al 22 luglio, tutte le sere:
musica, cabaret, teatro, dialetto,
burattini, karaoke, balli tradizionali...
...e le famose crescentine del
PONTE DELLA BIONDA!**